

מסכת נגעים

פרק יב משנה ה

כיצד ראית הבית. ובא אשר לו הבית והגיד לפניהן לאמר כנגע נראה לי בבית (ויקרא יד). אפלו תלמיד חכם ויודע לשהוא נגע ודאי, לא יגזר ויאמר נגע נראה לי בבית, אלא כנגע נראה לי בבית. וצוה הפניהן ופנו את הבית (בטורם יבא הפניה לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הפניה לראות את הבית) (שם), ואפלו חבילי עצים, ואפלו חבילי קנים, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר, עסק הוא לפניו. אומר רבי מאיר, וכי מה מטמא לו. אם תאמר, כלי עציו ובגדיו ומתכותיו, מטבילין והן טהורים. על מה חסה התורה. על כלי חרסו ועל פכו ועל טפיו. אם כן חסה התורה על ממונו הבזוי, קל וחמר על ממונו הקביב. אם כן על ממונו, קל וחמר על נפשו בגיו ובנותיו. אם כן על של רשע, קל וחמר על של צדיק:

